

NYHETER

– Ser jeg en mulighet,

Han er en av de mest kjente kriminelle i hele landet, men har brukt nesten hele sitt vokseliv på å finne ut hva som egentlig driver ham. – Det eneste svaret jeg er kommet fram til, er spenningen i det jeg driver med, sier Alf Henrik Christensen (57) som nå igjen er siktet i en stor kriminalsak.

Arne Ingmar Eggen
aie@agderposten.no

På en varetektscelle i Kristiansand fengsel sitter Alf Henrik Christensen og filosoferer over livet.

I januar starter straffesaken etter at han i begynnelsen av august i år ble tatt med drøye 133 kilo hasj på Gjeving utenfor Tvedestrand.

Samtidig venter han på å få sone straffen han fikk på fire års fengsel etter dommen i den såkalte «Sult-saken». Der han ifølge lagmannsretten skal ha forsøkt å smugle 50 kilo med hasj fra Nederland Norge.

Hva som blir summen av disse to alvorlige sakene, ligger nå i rettsvesenets hender.

– Men jeg må nok bare belage meg på å bli sittende inne en stund, sier han stille.

Finne svar

Men det var ikke for å snakke om gamle synder Agderposten en regnfull formiddag i desember be-

søker Alf Henrik Christensen der han nå sitter i varetekt.

Men for å finne et mulig svar på det mange nå går og lurer på:

Hva er det som driver et velutdannet menneske – som alltid har hatt gode jobber og god økonomi – ut i en slik kriminell løpebane?

– Jeg ser på meg selv som en leilighetsforbryter – et menneske som begår kriminelle handlinger når leiligheten byr seg. Ser jeg en mulighet til litt spenning, klarer jeg bare ikke å si nei, sier Alf Henrik Christensen og kikker ut av vinduet.

Utenfor cellevinduet har himmelen igjen åpnet alle sine sluser. Det er torsdag 19. desember, men ute er det svært lite som tyder på et julen nærmer seg. En

jul som han nok en gang må tilbringe bak låste dører.

– Jeg har brukt hele livet på å finne ut hvorfor hodet mitt et blitt som det er blitt. Hvorfor jeg alltid må havne i situasjoner som dette. Foreløpig har jeg ikke funnet noe annet svar enn dette:

En intens søken etter spenning ...

Begynte i det små

Mens andre bestiger høye fjell eller krysser store ørkener, har det alltid vært spenningen ute på havet som tiltrekker ham.

På så mange ulike plan av livet og psyken at han ikke en gang selv kan forklare det.

Og det begynte i det små.

Mens han ennå jobbet i Nordsjøen – der han fikk jobb etter bare ett år på Ingeniørhøyskolen i Horten – la han ut på det første smuglertoktet til Helgoland. Den lille øya utenfor østkysten av Tyskland.

Selv om girkassa i den 27 fot store sjakta røyk allerede på overfarten – og han måtte få den reparert i Danmark mens han selv dro ut igjen på Nordsjøen – hadde Alf Henrik Christensen fått smaken på noe som fikk ristet ham ut av de etter hvert så monotone arbeidsdagene på Nordsjøen.

– Da jeg kom hjem fra Nordsjøen, fortsatte jeg derfor turen mot Helgoland. Riktig nok gikk jeg på en sandbanke, det er bare en del av spenningen, men med 30 kasser Smirnoff kom jeg meg helskinnet tilbake til Arendal, minnes han.

Samme sommer tok han nok en tur med den samme sjakta.

50 kasser med den russiske vodkaen ble denne gangen utbyttet.

– På den tiden gikk det alltid i Smirnoff, minnes han.

Langsamt og umerkelig

Nå var grunnlaget lagt.

En kriminell løpebane som hvor summen av de valgene han gjorde senere førte ham dit han er i dag.

– Alt skjedde så langsamt og umerkelig. Men det nytter heller ikke å tenke for mye på hva jeg kunne ha gjort annerledes, filosoferer han.

Ettersom det på denne tiden ikke var så mange som dristet seg i små sjakter over Skagerrak, begynte han å få et navn i kretser som interesserte seg for slikt. Men som selv ikke våget å ta turen.

– På den tiden var alt mye enklere. Politi og tollere hadde ikke de mulighetene for elektronisk sporing som de her i

dag, sier han.

Da han kom til den tiende smuglerturen, forteller Alf Henrik Christensen at han sluttet å telle.

Men første gangen han ble tatt, husker han. Det var da han hadde smuglet en parti sigaretter fra Polen.

I Sæby i Danmark merket en toller seg båten og tegnet en skisse av skroget.

Denne skissen havnet på telefaksen til tollvesenet i Arendal som da holdt til Tollbodkaia.

Med fritt utsyn over hele Galtesund.

– Jeg fikk senere vite at tollerne satt på spiserommet og hadde lunsj da en båt som lignet mistenkelig på den skissen som var blitt sendt ut tøffet forbi vinduene deres. Det ble slutten på mitt liv som en tilsynelatende loyldig borger, sier Alf Henrik Christensen.

ADHD i voksen alder

Men jakten på spenning hadde han fortsatt i seg.

– Får jeg en mulighet til å utfordre meg selv på havet, så tar jeg den. Det å løse en vanskelig oppgave der ute, særlig midt på natta når stormen uler, fascinerer meg fortsatt, innrømmer han.

– Kanskje skal jeg heller skal si dessverre, legger han til.

Hvor denne fascinasjonen for havet kommer fra, kan Alf Henrik Christensen fortsatt svare på.

Men i slekta er det generasjoner på generasjoner av sjøfolk. Et yrke mange som mange – som ikke klarte det vanlige livet på land – i eldre tider ofte søkte til.

Men etter NOKAS-ranet, fikk han da også en annen ledetråd:

I godt voksen alder gjennomgikk han nemlig en omfattende utredning som endte med diagnosen ADHD.

Ville trekke seg

Men en ting er å vite at impuls-kontrollen og søkingen etter spenning kanskje ikke er som hos de fleste andre.

Noe helt annet er å ta konsekvensen av dette. Selv om de 11 årene han ble dømt til etter Nokas-ranet svei aldri så mye.

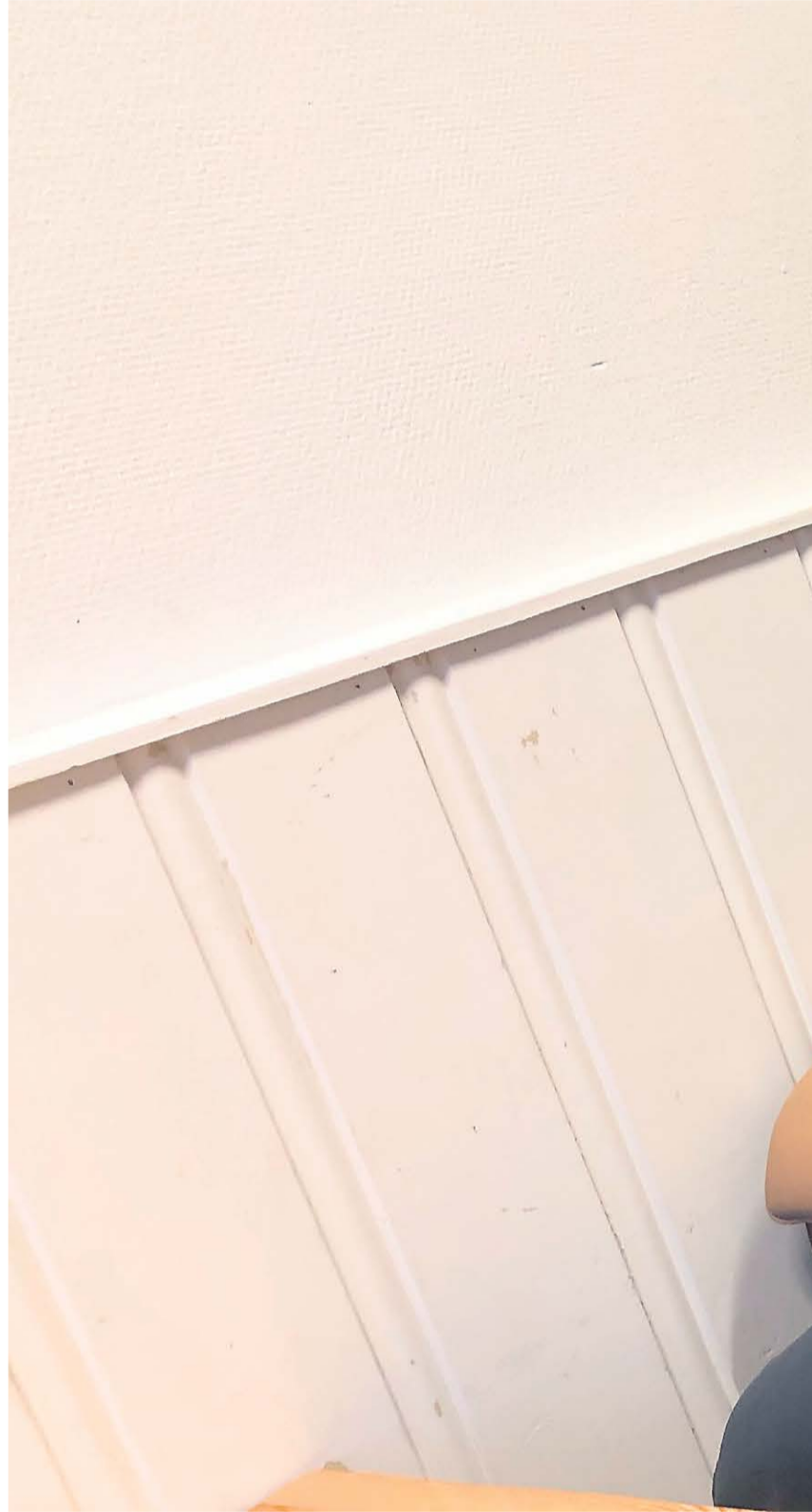
I tre – fire år etter at han slapp ut etter endt soning, levde Alf Henrik Christensen et «rolig A4-liv».

– Jeg fikk et par tilbud om å ta noen smuglerturer i løpet av denne tiden, men klarte å si nei, minnes han i dag.

Men da vennen Metkel Betew – som han ble kjent med under Nokas-saken – dukket opp med en god plan, klarte han ikke å si nei.

– Men da planen først kom på bordet, var den ikke av et slikt omfang som den senere ble, sier han.

Under rettssaken forsøkte da også Alf Henrik Christensen å overbevise dommerne om at han var blitt trukket inn i noe han egentlig ikke ville være med på, men ble ikke trodd.

SIKTET IGJEN: Alf Henrik Christensen er igjen siktet i en stor kriminalsak. Her i

«Jeg trekker meg» skrev han da også i en tekstmelding til Metkel Betew.

«Dessverre har jeg ikke evnen lenger og det er ikke mer jeg kan bidra med», skrev han videre i meldingen og begrunnet det hele med at han nå for første gang hadde begynt å tenke over konsekvensene av en slik smuglersak.

– Men da var det for sent. For mange mennesker og for mye penger var allerede blitt involvert, sier han.

– Hvorfor trakk du deg bare ikke ut?

– Det er mange som spør om akkurat det samme. Men å trekke seg ut av en slik sak, kan også få store konsekvenser. Det å få represalier – i form av «bøter» som de kaller det i slike miljøer, spøker du bare ikke med.

Men selv om han slapp «boten», ble konsekvensene likevel

svært alvorlige. Etter ankesaken i lagmannsretten ble han dømt til fire års fengsel.

Fra sprit til narko

Årsaken til at han gikk over fra sprit-til narkosmugling, forklarer Alf Henrik Christensen med at da alle metanolforgiftningene dukket opp, var det ingen som lenger ville kjøpe smuglersprit.

Det var da han fikk tilbudet om heller å smule hasj.

– Jeg hadde jo den samme trangen til spenning i meg. Det var bare noe som hadde grepet meg. En lengsel jeg aldri klarte å bli kvitt, forklarer han.

Samtidig ser han hvor mye denne trangen etter spenning har ødelagt.

For ham selv. Men også for familien, barna, moren og ikke minst mor til barna.

– Jeg er elendig til å leve de såkalte «kjedelige ukedagene».

klarerer jeg ikke å si nei

fengselet i Kristiansand.

FOTO: ARNE INGMAR EGGEN

Dette var nok også grunnen til at jeg sa ja da det siste tilbudet nå i sommer meldte seg, sier han.

Også denne gangen var det en bekjent som spurte. Og også denne gangen skulle 57-åringen fra Arendal kun stå for båtturen over Skagerrak.

Men dette skulle vise seg å gå like galt som det forrige prosjektet.

Da han og to andre la ut fra Hirtshals med det som skulle vise seg å være 133 kilo med hasj om bord, så Alf Henrik Christensen at noen filmet dem fra en fiskebåt som lå

fortøyd like ved.

– Jeg valgte å tro at det var noen av fiskerne som filmet – bare for gøy. Senere har jeg fått vite at det muligens var tollere som nok hadde holdt øye ned oss hele tiden, sier han.

Over til Lyngør gikk båtturen greit. Med ikke en toller i sikte, la han derfor mannen med filmkameraet bak seg.

– Vi gikk inn på natten og fant oss en båtplass der vi fortøyde på Gjeving. Da jeg noen timer senere ble vekket, trodde jeg det var eieren som ville ha plassen sin tilbake. Men det var det ikke – det var tollerne ...

SMUGLERBÅTEN: I denne båten, en Cobra med flere hundre hestekrefter, ble Alf Henrik Christensen pågrepet av politiet.

FOTO: STEIN LARSEN

Drømmer om jordomseiling

I kontrast til dragningen mot mer og spenning, står lengselen etter å finne fram til noe som kan oppleves som normalt. Kunne han få «omprogrammert tankegangen», som han selv beskriver det, skulle han gjerne ha gjort det allerede i dag.

Når folk klarer å slutte å røyke etter hypnose, kunne da ikke han også bli kurert for denne evige trangten etter spenning?

Tidligere var det kickboksingen som ga ham utløp for denne spenningen. Når lengselen etter spenningen på havet her gitt så mange nederlag, må han igjen finne noe annet. Men hva?

Alf Henrik Christensen blir med ett alvorlig. Det karakteristiske gutteaktige smilet blir borte.

– Selvfølgelig har jeg også en

lengsel etter å kunne gjøre det rette. I forhold til familie, venner, moren, barna og deres mor ...

– Hva tenker du nå videre?

– Nå må jeg ta straffen for det jeg har gjort. Så håper jeg å komme inn i et rehabiliteringsprosjekt som kan få meg bort fra de lukkede miljøene fengselet representerer. Når du bare omgås kriminelle – og 95 prosent av det dere snakker om handler om kriminelle handlinger, gjør det noe med hodet til folk. Det er dette jeg nå ønsker å komme ut av.

Forsvareren hans, Sigurd Klomsæt, har lovet at han skal hjelpe ham med dette.

– I Sigurd Klomsæt opplever jeg en veldig omsorg i kampen for å gjøre det beste for klientene sine. Han gjør så mye ekstra som ingen andre advokater ville ha gjort. Han har et stort hjerte. Det han holder på med, brenner han virkelig for, mener

Alf Henrik Christensen.

Intervjuet går mot slutten. Smugleren fra Arendal må tilbake til celle si, men før vi skilles stiller vi likevel et siste spørsmål:

– Det snakkes om at du drømmer om å reise på jordomseiling. Hvor ligger disse planene nå?

– Når jeg kommer ut av fengselet, skal jeg første og fremst konsentrere meg om barna mine og resten av familien. Men jeg vil bli veldig skuffet over meg selv hvis jeg ikke en gang i fremtiden klarer å realisere disse planene. Da kan jeg kanskje for første gang bruke all denne kunnskapen og fascinasjonen for havet på en positiv måte ...